

ἴκετο πρὸς τὴν βασιλέα κροίσον, καὶ ἴσσελθὼν ἔστη ἐν
 ὄπῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἰδὼν τὴν αἰσώπῳ, ἠ-
 γανάκθη, λέγων, ἴδε τίς ἐκώλυσέ με τοσούτον
 μὴ ὑποτάξαι λαόν. αἰσώπῳ ἔφη, μέγιστε βα-
 σιλεῦ, ἔδία, ἔδ' ἀνάγκη ἐλκόμενος ἦκον πρὸς σέ,
 ἀλλ' αὐτοβέλως ὄφρα μὴ. ὅμοια δὲ πάχετε οἱ ἐξ
 ἀκοῆς ὀργιζόμενοι τοῖς αἰφνιδίως τραυματιζομένοις
 καὶ ἀναγκάζουσι. καὶ τὰ μὲν τραύματα ἐπιστήμη ἰατρῶν
 ὑγιάζεται. γινὼν δὲ σὴν ὀργὴν ὁ ἐμὸς θεραπεύσει λό-
 γος. εἰάν γάρ ἐγὼ αὐτοθέλης ἐλθὼν πρὸς σε πρὸ
 τοῖς ποσὶ σὲ ἀποθάνω, καταγράψω^{σθ} γινὼν βασιλῆαν
 ἔς ἐλάττωσιν γινέσθαι. τὸς γὰρ φίλος σὲ ἀναγκά-
 σθαι ἐναντίας σοὶ γνώμας συμβαλέσθαι. εἰάν γὰρ τὰ
 τοιαῦτα συμβαλέσθαι κακῶς πρὸς σοὶ κρίνεται.

"sic credo scriptum
 olim fuerat, quod
 fere ductus a c-
 centioni manu
 vetustis fere dele-
 tis inducti sunt.